

A sokszinű szőnyeg, meg dagadó párna,
 Csermely csevegése szemed le nem zárja.
 De vajh téged, Vénus, szám még nem-e sérte,
 Hogy haragod verné bűnös nyelvem' érte?
 Mondják-e, szent helyre tisztátalan léptem,
 Isten oltáráról koszorut letéptem.
 Ha hibáztam, rögtön leborulok térdre
 Csók-hintve a templom szentelt küszöbére.
 Vezekelve térden be a földet kúszom,
 Fejemet a templom oszlopán szétzúzom.
 De vigyázz, gúnyosan ki bajom neveted,
 Istenek haragja szabad még te veled.
 Soknak vala gúnytárgy már ifjak szerelme,
 S vénségére Ámor igáját czipelte.
 Nyilt reszketeg ajka mézes-mázos szókra
 Ősz haját ujjával fürtökbe sodorta.
 Kapunyilást leste s a piacon látva
 Kedvese cselédjét elfogta utába'.
 Ifju- és gyerekhad tolong körülötte,
 S e rosz jel láttára köpnek gelebökbe.
 Kimélj engem Vénus! lelkem a te rabod:
 Tenvetésed úgy-e, elégni nem hagyod?!

Dr. CSENGERI JÁNOS.¹⁾

A 14-ik olympiai óda *(lyd hangnem)*.

— Pindaros. —

1. VERSSZAK.

Kafizos lány kebelén
 Tűz-méneket nevelő völgy gazdag ölen lakó
 Kellemek, ti a fényes Orkhomenosnak
 Öröknevű istennői, őrei még az ős Minüeknek:
 Kérlek esengve, figyeljetek rám! Hisz örömet ti
 Adtok a halandónak, hogy ha az
 Bölcs eszü, ha deli és ha harcza' kitűnő.
 Sőt lakomát nem ülnek az istenek sem,

¹⁾ Mutatvány szerző magyar Tibullusából. — A Philologiai társaság 1881. decz. 7-diki üléséből.

Tánczra se' kelnek a Kellemek kara nélkül.
 Az égbe' minden az ő kezök műve, ők az
 Arany-tegzü Apolló mellett
 Buzgó imát rebegve mondnak, olympi Zeüsz tenéked.

2. V E R S S Z A K.

Oh szent Aglaia,
 Mosolygó Eüfrozina, és te, ki dalnak örülsz,
 Thalia, lányai nagy hatalmu Zeüsznek,
 Nézzétek kegyesen, mint járja vidáman a tánczot
 Itten a kar lebegő lejtéssel, mert lydi dalra kelve
 Jöttem, Azópikhosz, elédbe most,
 Hogy ma te általad érte dics Orkhomenost is.
 Szállj le, o Hir viszhangja, sötét lakába
 Perzefonénak, ott ha élélang Kleüdamos árnya :
 Mondj hirt az atyának, hogy szép Piza ölében
 Koszorúzva beárnyalta fejét fia szép olajággal.

HEGRDÜS ISTVÁN.

Catullus 86.

Soknak Quintia szép : nékem nagy, karcsu, fehér nő.
 Így külön egyet-mást bátran elismerek én.
 Azt, hogy egészben szép, tagadom ; mert kelleme nincsen,
 Hosszu személyének semmi parányi sava.
 Bezzeg Lesbia szép, szépség az teljes egészben.
 Benne az összes bájt mint egyesítve leled.

P. THEWREWK E.